

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני

פרשת תצוה תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת תצוה תשפ"ב – עם סגולה

שיוכלו לתפקד וכל יום להקריב את קרבן התמיד של שחר ושל בין הערביים.

כל דבר ודבר מדוקדק בדיוק – מה ה' יתברך רוצה, אילו צבעים, באילו חומרים.

אתם זוכרים שאני גם צייר, אז מעניין אותי גם הפן האסתטי, האמנותי, כן? כמובן, "זה אילי וְאֶנְהוּ". "ואין צור כאלקיננו" – אין צייר כאלקיננו. אז הוא מביא את הכל יפה מאד – צבעים יפים, חומרים מתאימים, בגדים יפהפיים, החשן וכל אבני החשן, האפוד. הכל מושלם. הציץ מזהב. הכל פלאי פלאים. פלאי פלאים.

מובן שהציוויים האלה, הם לא סתם. הכל על פי הסוד – שדווקא ה' יתברך רוצה את הדברים האלה, בסדר הזה, את החומרים האלה, את המעשים האלה, ולא משהו אחר, ודווקא צריך את הקטורת, וצריך את עבודת הקרבנות, ולא משהו אחר.

וכאן בפרשה כשהוא מצוה להכין בעצם את הכהנים לעבודת בית המקדש או המשכן – הציוויים הם ציוויים שהייתי קורא להם בלשון פשוטה מאד 'ציוויים טכניים', מעשיים. צריך לעשות כך וכך וכך, ואז הם מוכנים. קודם הם לא היו קדושים, עכשיו הם קדושים, עכשיו הם יכולים לעבוד את עבודת המקדש.

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם?

אנחנו כאן בפרשת תצוה תשפ"ב – פרשה מופלאה, כמו כל הפרשות. בשם ה' נעשה ונצליח!

ה' יתברך מצוה את עם ישראל, מצוה את משה רבנו, על כל העניינים הנוספים של עבודת הכהנים, עבודת הקרבנות, ענייני המשכן, שעדיין הוא לא ציוה. זה המשך של הפרשה הקודמת. עכשיו ה' יתברך בעצם מצוה את משה.

הקמת כל המפעל הזה שנקרא משכן – זה מפעל לכפרה, לכפר על עם ישראל. וצריך אנשי צוות שיעבדו שם – אלה הכהנים, כהנים הדיוטות וכהן גדול, כל אחד עם הבגדים המתאימים: ההדיוטות ארבעה בגדי כהונה ולכהן הגדול שמונה בגדי כהונה. ויש את כל הסדר, את כל התהליך, איך לקדש אותם ואיך לחנוך אותם כדי שיהיו אנשי קודש.

אז צריך גם את הבגדים המתאימים. וגם צריך את הכפרה המתאימה, ואילו קרבנות וצריך להניף אותם. וצריך גם כן לשים להם את הדם בתנוך ובבהן, וכן הלאה.

כל, מה שנקרא בלשון בני אדם 'כל הפרוצדורה' היא כדי להכין את הצוות,

מפניו ושנעבוד אותו דווקא במצוות האלה, דווקא בדרך הזאת. דווקא את זה אם נעשה, ככה, כמו שצריך – זה יכפר על עם ישראל, זה יכפר על הפרט וזה יכפר על הכלל.

וצריך לעשות את זה בזמנים הנכונים ובצורה הנכונה. הכהן צריך להיות בתפקיד שלו המדויק והלוי בתפקיד שלו המדויק, וישראל בתפקיד המדויק, ומי אוכל מה מהקרבת ולמה ואיפה ועד איזה זמן – הכל הכל עם מלא מלא הלכות ומלא ציוויים מדויקים.

כבר הסברנו בשיעור הקודם, בפרשה הקודמת, שהכל ה' יתברך ברא על ידי 'צמצום', את כל הבריאה. אם אין צמצום – אין כלי, אין השגה. לכן גם המצוות המעשיות הן בצמצום. זאת אומרת, זה לא משהו כללי, כן? כמו "ואהבת את ה' אלקיך" – זה משהו כללי, אתה אוהב את ה', איך תגדיר את אהבת ה' שלך? אבל עבודת הקרבנות, זה מדויק מאד. הבגדים והכל ואיזה שמן למאור, איך לעשות אותו – הכל מדויק. הכל מדויק ו'מצומצם', מהלשון הזה שזה מדויק.

” אנחנו רואים שלהיות עם סגולה, זה לא רק לאהוב את ה' בלב כמו שהרבה ברוך ה' אוהבים את אבא שבשמים, אלא זה לקיים גם את כל הציוויים האלה – ולא רק את הציוויים הרגילים, אלא "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ”

וגם בסוף הפרשה מה ההסבר לכל זה? שה' אומר: "והייתי להם לאלקים", "אלקים", לא שם הוי"ה. אלקים – זה יכול להיות אמא עלאה, וזה יכול להיות גם לפעמים במלכות. בכל אופן, גם במלכות וגם באמא עלאה יש דינים. אז אלקים זה שם של דין.

כשה' יתברך רצה לברוא את העולם במידת הדין, ראה שאין העולם יכול לעמוד – שיתף עמו מידת הרחמים. אבל לכתחילה רצה במידת הדין. גם ההלכה נפסקה כבית הלל שהיא מקלה יותר בדרך

לא ראינו שם שצריך להכין אותם מבחינה רוחנית, מבחינה מוסרית, מבחינת קיום המצוות. בפרשה הציוויים הם ציוויים מעשיים – שהם רוחניים, כן? זו עבודה רוחנית. אבל זו עבודה רוחנית מעשית.

המצוות, כל המצוות, הן מצוות מעשיות – תפילין, מזוזה, כל מה שה' מצוה אותנו, שהוא מרבה לנו תורה ומצוות כדי שנוכח בהן. אנחנו פה בעולם הגשמי, אז המצוות גשמיות. אבל הן גם רוחניות. יש להן הסבר רוחני. זה לא הסבר... נניח, בן אדם רוצה לצאת מהבית, יורד גשם – הוא צריך מטריה כדי לא להרטב. אז זה משהו מעשי, מובן והגיוני. אבל המצוות האלה של הקרבנות, כל מה שקשור למשכן, זה יפה, זה מעניין, זה מרתק, זה רוחני, זה מעשי – אבל בשכל הרגיל זה לא משהו הגיוני דווקא.

כשיודעים את הסוד, לעתיד לבוא כשנדע את כל טעמי המצוות לגמרי, לא כמו שעכשיו יודעים חלקית על פי הקבלה, נדע לגמרי – אז וואו, נבין הכל: למה דווקא הבהמות האלה ולמה דווקא הכהנים ולמה הלבושים. יש הרבה הסברים בקבלה. בפשט אלה ציוויים, ככה צריך לעשות.

מה עם לעשות תשובה? מה עם כוונות? מה עם ייחודים? אין פה ציווי על זה. אבל אם אוי ואבוי לא נקיים את הציוויים שה' ציוה כפי שציוה בסדר שציוה – יש עונשים כבדים, כמו מיתה בידי שמים, "וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת". ואם כהן עובד בלי שהבגדים כמו שצריך, מחסיר מהבגדים שלו, שהוא מחויב בהם, אז הוא חייב מיתה בידי שמים – דברים רציניים מאד, רציניים מאד מאד.

זאת אומרת שאבא שבשמים מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא לא סתם קבע את הדברים האלה, והוא רוצה שנירא

כלל מההחמרות של בית שמאי, אבל לעתיד לבוא הלכה כבית שמאי.

זאת אומרת שמתישו אבא שבשמים רוצה שנעשה את העבודה במדויק.

וגם בהלכות קרבנות – יש ציוויים על המחשבה, שאדם צריך לחשוב את המחשבה הנכונה. אם הוא חושב מחשבה לא כשרה, לא נכונה, מבחינת הזמן והמקום או מבחינת זה שהוא מכוון שזה קרבן אחר או שייך למישהו אחר, לבעלים אחרים, זה יכול לפסול את הקרבן.

זאת אומרת שהכהן נדרש גם לשליטה במחשבה. מה עושה כהן שיש לו בעיה של מחשבות טורדניות למשל, לא עלינו, שזה דבר מצוי? בא היצר הרע ולוחש לו 'תחשוב עכשיו משהו אחר, תגיד משהו אחר' – במחשבה. ובדיבור גם כן – הדיבור בעצם מה הכהן אומר, מה עם הפנימיות שלו, מה הוא מכוון. פלאים.

אז בסופו של ענין, חוץ מאשר לכפר על עם ישראל, כל מפעל הקודש הזה, שזה המשכן ואחר כך כשזה בארץ ישראל, בית המקדש – זה לא רק כדי לכפר על עם ישראל, זה להתגלותו יתברך על ידי השראת שכינתו, ועל ידי זה אנחנו נהיה עם סגולה בדרגות הגבוהות ביותר, והוא יתברך יהיה לנו לאלקים לעיני כל העולם. ודווקא על ידי זה, כי על ידי גילוי הפנים מתקיימת מטרת הבריאה להיטיב לנבראים.

היום אין לנו בית מקדש, אין השראת השכינה בקדש הקדשים, אז מי מכפר? "שִׁלְחָנוּ שֶׁל אָדָם מִכֶּפֶר", זאת אומרת החסד שהוא עושה, ה"צדקה תציל ממות" – זה מכפר על האדם.

אז זה ענין הכפרה. אבל אין השראת השכינה, אם כי כתוב ששכינה לא זהה

מהכתל המערבי, מעולם היא לא זזה משם. אבל לא דווקא נראית או מורגשת כמו שהיא היתה במדבר. כן, אין שם איזה ענן ששוכן או משהו. אדם מרגיש שהמקום קודש, אבל זה כבר ענין של הרגשה. זו לא השגה לעיני כולם.

אז ככה הענין הזה של השראת השכינה, והוא יהיה לנו לאלקים, ואנחנו נהיה לו לעם סגולה. זאת אומרת שנצטרך לקיים את מצוותיו, והוא לעתיד לבוא בגאולה השלמה ינהיג אותנו באופן גלוי, לא כמו עכשיו באופן נסתר. זה דבר רציני.

גילוי פנים זה לא דבר פשוט, בִּפְרֵט וּבְכָלֵל. זה דורש מאתנו להיות בדרגות גבוהות מאד כי אם לא, חלילה אפשר להינזק. אז לעתיד לבוא, כשכבר נהיה בשלבים המתקדמים של הגאולה, הוא שוחט את היצר הרע. אהה, כשכבר ישחט את היצר הרע הכל טוב – אז כבר אין בעיה, אין בחירה, זה זמן קבלת השכר. אבל עד אז הכל סכנה גדולה. עד שנגיע לשם ועד שישחוט היצר הרע, אנחנו בבעיה – מלחמת היצר הפרטית והכללית במחשבה, דיבור ומעשה בכל ענין.

” כשכבר ישחט את היצר הרע הכל טוב – אז כבר אין בעיה, אין בחירה, זה זמן קבלת השכר. אבל עד אז הכל סכנה גדולה. עד שנגיע לשם ועד שישחוט היצר הרע, אנחנו בבעיה – מלחמת היצר הפרטית והכללית במחשבה, דיבור ומעשה בכל ענין. ”

וכמובן, בזמן שיש משכן או מקדש, אז גם שמה יש את כל ההגבלות וכל הפרטים ופרטי הפרטים שחייבים לקיים אותם, ואם לא – אוי ואבוי. כן, אם כהן גדול נכנס סתם לקדש הקדשים – יכול למות במקום. אם הוא נכנס, אפילו ביום הכיפורים, אם הוא נכנס בלי הפעמונים – מתחייב. אם הוא עושה עבודה שם לא כמו שצריך, הוא לא מוציא את שנתו. כן, לפעמים מוציאים אותם משם מבפנים...

רציני מאד, רציני מאד. אחריות – זה מה שהתכוונתי להגיד. יש פה אחריות לכל אחד, לכהנים ולכהן הגדול. והכל צריך

זה כרוך בקיום תורה ומצוות, לקיים את ההלכה, לקיים את הציווי. פרשת 'תצוה' – הוא מצוה, הוא לא מבקש, 'כן, רבותי, תעשו לי טובה. תעשו את המקדש. יהיה בסדר, אני מבקש מכם, זה לטובתכם'. לא, הוא מצוה ציווי של מלך, מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. הוא רוצה את הציוויים האלה, שנקיים אותם.

והבן אדם, איפה הוא ואיפה עם סגולה? האם הוא מקיים את הסגולה? האם הוא בן של המלך? האם הוא עבד של המלך? האם הוא מקיים את הבחינה הזאת של "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בתוך בני ישראל? האם הוא מתקדש והופך להיות בעצמו משכן להשראת השכינה? או לא?

מה הוא עושה בחיים? מה בראש? מה הוא עושה?

סיפרתי לכם שאני יליד חו"ל, תינוק שנשבה לשעבר. אז כשהיינו ילדים שאלנו מה מטרת החיים. מה אמרו לנו? – להנות. 'כן, באים לעולם להנות'. אבא עליו השלום, שגם היה תינוק שנשבה, אמר: 'תראה, צריך להיות בן אדם טוב. צריך להיות בן אדם טוב, בן אדם ישר'. היו לו ערכים כבר מעבר לענין הזה שבאים להנות. אבל הדבר השגור בפי הבריות – 'כן, באים לפה להנות'.

לא שאסור להנות. מותר להנות על פי ההלכה. זה התיקון. בחטא עץ הדעת טוב ורע נהנינו שלא על פי ההלכה כשאכלנו מעץ הדעת, שלא היה צריך לאכול. עכשיו מותר לנו להנות – אבל על פי ההלכה.

ובאמת רואים שבכל התחומים שבו אדם נהנה על פי ההלכה, זו הנאה בריאה, מאוזנת, טובה, משמחת ומביאה אור. וכשבן אדם לא שומר על ההלכה, הוא נהנה ככה, איך שבא לו – ההנאה הזאת פגומה, פסולה, האור מסתלק, הבן אדם

להיות במדויק. וכמובן, כאן יש את האחריות על משה רבנו, שהוא צריך לחנוך אותם ולהכין אותם ולהסביר להם וללמד אותם את כל העבודה.

ויש את הענין של המזבח: שכל מי שנוגע במזבח מתקדש. אומר רש"י, אפילו אם הקרבן פסול, ברגע שעלה למזבח – הוא קדוש. גמרנו. לא מורידים אותו. זה חומר למחשבה, הענין של הקדושה הזאת של המזבח, שככה ה' קבע לגבי מה שנוגע במזבח.

והצדיקים, הם נקראים גם כן בחינת מזבח, שעל דרך העבודה מי שנוגע בצדיק כביכול מתקדש. זה הענין של ה'שיריים' – שהרעבס הקדושים אוכלים משהו,

זה נחשב שזה מתקדש, החסיד אוכל את השיריים שהשאיר לו הרעב, והשיריים האלה פועלים בתוך החסיד לקדש אותו, להעלות אותו, על פי הכלל: "המחובר לטהור – טהור". לא עלינו, "המחובר לטמא – טמא". אז פה זה הזכיר לי את הענין הזה.

אז תראו כמה הדבר הזה רציני. בן אדם בא לעולם הזה, במה הוא עסוק? הוא עסוק בהשרדות שלו, בכיף שלו, במה שהוא רוצה, ברצונות שלו, בפרנסה שלו, במימוש שלו, בקריירה שלו, במשפחה שלו. אם הוא שומר תורה ומצוות, אז ברוך ה', הוא שומר תורה ומצוות. ואם לא...

אבל יש הרבה יהודים שאני פוגש שאומרים: 'אני אוהב כל כך את ה' יתברך!' אני שואל אותו: 'אתה שומר שבת?' הוא אומר לי: 'לא, מה זה קשור?' הוא אוהב את ה' יתברך.

אנחנו רואים פה על פי הפרשה, ובכלל על פי התורה, שהענין של לאהוב את ה' יתברך ולהיות לו עם סגולה, לאהוב אותו ולירא מלפניו – זה לא דבר פשוט כל כך.

" מותר להנות על פי ההלכה. זה התיקון. בחטא עץ הדעת טוב ורע נהנינו שלא על פי ההלכה כשאכלנו מעץ הדעת, שלא היה צריך לאכול. עכשיו מותר לנו להנות – אבל על פי ההלכה. "

זהו, רבותי, אז להתבונן עמוק בפרשה הזאת. לנסות להבין איך היה נראה המשכן, איך היה נראה בית המקדש ואיך היה נראה כל המחזה הזה של הכהנים, ולמה אבא שבשמים דווקא רצה את הדברים האלה ולא דברים אחרים, ואיך אנחנו יכולים לקרב את הזמן הזה שישרה את שכינתו על ידי התיקון של הפרט ושל הכלל. ה' יעזור שנצליח להתחזק בעבודתו יתברך, לעשות לו נחת רוח, שסוף התיקון יהיה חיובי, לא שלילי, לא על ידי ייסורים חס וחלילה, שיבוא משיח במהרה.

לחיים! לחיים! לחיים!

להיות שמחים לעבודתו יתברך!

לא שמח, הוא הולך מדחי אל דחי, הוא לא מוצא סיבה בכלל בשביל מה לחיות, עד כדי כך, זה מביא אותו לעצבות, לדכאון, ליאוש – כי אלה הנאות שלא על פי ההלכה.

אז אנחנו רואים שלהיות עם סגולה, זה לא רק לאהוב את ה' בלב כמו שהרבה ברוך ה' אוהבים את אבא שבשמים, אלא זה לקיים גם את כל הציוויים האלה – ולא רק את הציוויים הרגילים, אלא "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". אז בזמן שקיים בית המקדש, פלא פלאים. ובזמן שלא קיים – אז הבן אדם צריך להיות בחינת בית המקדש, להיות קדוש, שהצדיקים יכולים להיות כלי ראוי להשראת השכינה עליהם אם הם זוכים, אם הדור זוכה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:
משנכנס אדר
מרבים בשמחה!
משנכנס אדר
מרבים בקדושה!
מתוך שירי אור לנשמה - ונהפוך הוא לעולמים
www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

**בשבח והודיה איךסופיים לבורא עולם יתברך וישתבח שמו לעד, אנו מתכבדים
להוציא לאור עולם את הספר "עמו אנכי", דרכי בחינוך המיוחד כמורה לבעלי
מוגבלויות חמורות וכמדריך בריפוי בעיסוק במחלקות הפסיכיאטריות.**

"עמו אנכי" הינו ספר ייחודי. הוא מתאר את מסלול חייו של כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א עוד טרם הפך לאדמו"ר.

בצעירותו סיים לימודיו בהצטיינות במסלול להכשרת מורים לבעלי מוגבלויות חמורות במכללת "דוד ילין" בירושלים ת"ו והוסמך כמורה. עבד כעשרים שנה בהוראה בחינוך המיוחד במספר בתי ספר לבעלי מוגבלויות חמורות של משרד החינוך. עבד כמדריך שיקומי בריפוי בעיסוק, במוסיקה ובאמנות בארבעה בתי חולים פסיכיאטריים ובמסגרות טיפוליות ושיקומיות נוספות.

למען זיכוי הרבים וכמענה לפונים אליו בשאלות בתחומי הטיפול, משתף האדמו"ר שליט"א את הקוראים בחוויותיו, בניסיונו ובתובנותיו מאותן השנים.

"עמו אנכי" הינו ספר מרתק העוסק במגוון סוגיות מקצועיות, ספר הדרכה עיונית ומעשית, גדוש בתובנות ובעצות שימושיות, ופותח שער עצום לכל המתעניין במקצועות הטיפול הנפשי, השיקומי, הרגשי והחינוכי לכל סוגי האוכלוסיות, ולבעלי מוגבלויות נפשיות, שכליות ותפקודיות חמורות בפרט.

"עמו אנכי" הוא האני מאמין המקצועי והערכי של כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א. נכתב בשפה בהירה, ישירה ומובנת לכל, שפה החודרת ללב כי הדברים יצאו מן הלב, לב אוהב אדם באשר הוא.

הספר בולט בתחומו, וודאי ישמש מגדלור ואבן דרך משמעותית בבנייתם המקצועית והאישית של מורי החינוך המיוחד ושל כלל המטפלים ובגישתם הרגשית והנפשית למטופלים.

ספר חובה לכל אדם העוסק בטיפול, בחינוך ובשיקום.

"עמו אנכי" הוא ספר לכל אוהב אדם החפץ לעזור לזולתו.

"עמו אנכי" מלשון הפסוק "עמו אנכי בצרה" יאיר לכם תמיד!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א עוסק בדרכי תיקון האדם על פי דרכו הרוחנית "דרך עץ החיים". זה כבר כארבעים שנה שהאדמו"ר שליט"א מקבל קהל ליעוץ רוחני בכל תחומי החיים. האדמו"ר מפורסם ביכולתו לקרוא פנים של בני אדם ולגלות את צפונותיהם.

ציור הכריכה מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א.

הספר ניתן להורדה חינם באתר www.rachlin.org.il

**בשעה טובה ומוצלחת הגיעו הספרים מהדפוס!
נשמח מאד לשלוח לכם ספר הביתה ללא כל עלות.
אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002.**

עמו אנכי

דרכי בחינוך המיוחד
כמורה לבעלי מוגבלויות חמורות
וכמדריך בריפוי בעיסוק במחלקות פסיכיאטריות

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א